

La senyora presidenta:

Perdón, perdón.

El señor Camarasa Albertos:

Gracias, señora presidenta.

Mire, señor presidente, le voy a citar unas palabras: «No temáis ni a los bribones ni a los malvados, temed al hombre honrado que se engaña, al hombre que dice ser honrado, que actúa de buena fe, que cree en el bien y espera que todos se fien de él. Pero, ¿qué pasa cuando yerra? ¿Qué ocurre cuando su rectitud no evita las malas compañías o cuando su austeridad y convicciones no le hacen ser inteligente? Pues –presidente– que se engaña. Se engaña acerca de los medios con los que procurar el bien. Es entonces cuando se vuelve furioso contra la realidad que le desmiente. Estos diagnósticos pueden aplicarse a muchos enfermos de egolatría, de narcisismo, pero sobre todo son aplicables a todos los malos políticos que supuestamente actúan de buena fe, sin medir los efectos de su aislamiento.»

Usted si no rectifica, creo que respondería perfectamente a esta definición. Estas palabras no son mías, son de Gramsci, las recogía ayer un columnista, las hago mías, no podría decir nada mejor de lo que quería decir.

Si su palabra cotizara en bolsa estaría usted bajo mínimos, gracias a sus intermediarios, a los *broker-consellers* que vinieron y no vendieron ni una sola acción, ¿no? Tiene usted la oportunidad de rectificar y proporcionar la información que le pedimos...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Camarasa. (*El señor Camarasa Albertos parla amb el micròfon desconnectat*) Muchas gracias, señor Camarasa. (*Aplaudiments*)

Tiene la palabra el vicepresidente.

El señor vicepresidente primer del Consell:

Bueno, la verdad es que ya veo, señor presidente y señores miembros de esta cámara, que han empezado preguntando, pero han terminado ya sin preguntar. Ya no les quedan preguntas que hacer.

Mire, durante estos días, (*remors*) durante estos días, señor Camarasa, han repetido la misma pregunta por activa y por pasiva, pero no... pero no de palabra, sino por escrito. Las mismas preguntas las hacen varias veces. No saben ni lo que preguntan. Están, de verdad, están nerviosos, están revoloteados..., están revueltos, y están revueltos, principalmente –y revoloteados también– (*rialles*), yo no sé si es debido a que la tendencia de su partido ha empezado claramente a cambiar, que el presidente del gobierno Zapatero ha perdido sus apoyos en la cámara, que en Galicia han perdido claramente las elecciones, que aquí no tienen ninguna repuesta demoscópica a su favor, pero, en todo caso, nosotros, que sí que estamos en los temas que preocupa a la sociedad valenciana, seguiremos viniendo a esta cámara y contestando a tantas cuantas preguntas ustedes requieran, porque podemos presumir de ser el gobierno más transparente y que más veces ha venido.

Me he visto yo con usted estos últimos días más casi con mi familia. (*Remors*) Estoy todo el día contestándole preguntas. Y más que... (*Inoible*)

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor vicepresidente.

Tiene la palabra la síndica del Grupo Compromís, señora Oltra. (*Remors*)

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor.

La senyora Oltra Jarque:

Senyor president, bon dia.

Si té vosté l'amabilitat de contestar-me a la següent pregunta: quina actitud manté el Consell enfront de la independència del poder judicial? En concret, vull interessar-me sobre els encontres mantinguts en els darrers dies entre el vicepresident del Consell General del Poder Judicial i el president de La Generalitat.

I li demane la seua opinió sobre este assumpte. I jo li done la meua: és un acte degradant, vergonyós, liquida qualsevol aparença de divisió de poders i d'imparcialitat de la justícia i estén un vel de sospita sobre el president de La Generalitat i el vicepresident del Consell General del Poder Judicial. Vull saber la seua opinió sobre este assumpte i si pensa assumir responsabilitats, com exigixen les mínimes regles de joc democràtic.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El señor presidente del Consell:

Señora presidenta.

Señoría, hace una pregunta sobre una relación que usted ha decidido que existe de forma especial. Pero, bueno, en cualquier caso le diré que la pregunta que tenía usted prevista esta mañana es si yo creo en la independencia del poder judicial.

Yo creo, lógicamente, en la independencia del poder judicial. Gramsci no creía en la independencia del poder judicial. Y ustedes tampoco del todo, porque ustedes proceden de culturas ideológicas en donde la independencia del poder judicial siempre se pone en entredicho. Los demócratas liberales sí creemos (*aplaudiments*) en la independencia del poder judicial. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president, per la seua no-contestació.

Mire, vosté, en la meua pregunta li he llegit en valencià, traduït literalment, el que el senyor Rajoy en el Congrés dels Diputats li va dir al senyor president del govern el 18 de febrer de 2009, a propòsit de la cacera famosa. Li va dir en concret el que jo li acabe de dir: «Es un acto degradante, bochornoso, liquida cualquier apariencia de división de poderes.» Suppose que vosté està d'acord amb el senyor

Rajoy en açò. Tal vegada no. I també li recorde que els pitjors parats d'aquella cacera, a banda dels cérvols, va ser el ministre Bermejo, que ha dimitit, per si vosté no s'ha enterrat, ha dimitit.

Supose que això sí que s'ho creu de la premsa esta que, últimament, no sé si creurà vosté en la divisió de poders, però els atacs que està patint la premsa per part de vostés, on posen en qüestió tot el que estan publicant, sí que no és precisament d'un demòcrata liberal. Però bé.

Mire vosté, el senyor Mitterrand deia que té molts amics, però el president de la República no en té cap. Deuria vosté prendre nota perquè en açò el senyor Mitterrand va encertar. I jo li diré fets objectius, no presumcions.

Vosté ha mantingut encontres amb el senyor de la Rosa, després d'haver-se conegut la investigació de l'Audiència Nacional la seua implicació, almenys, que estan investigant-lo a vosté. Vosté ha mantingut este encontre que publica la premsa, senyor Camps? Ja que vosté dubta del que se publica, jo vullc que m'ho diga, entre altres coses, perquè un dels que han mantingut eixa reunió ja ho ha reconegut. Però, diga'ns-ho vosté.

A setembre de 2008, vosté va fer gala pública de la seua amistat amb el senyor De la Rúa. Literalment vosté va dir: «Tendremos que buscar en el diccionario otra palabra distinta de "amistad", que resume esta íntima y sentida relación entre De la Rúa y el presidente de La Generalitat». (*Remors*)

Tranquil, jo no he buscat en el diccionari, no seré tan agosarada d'intentar trobar eixa paraula. Però, en qualsevol cas, és certa esta afirmació? Ratifica vosté ací estes paraules? Perquè eixe tipus de relació –que no hi ha paraula per a definir-la en el diccionari– la manté vosté també amb altres magistrats del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana? És important saber-ho, sobretot, per si la causa finalment aplega al TSJ de la Comunitat Valenciana. I estes coses, evidentment, les hem de saber i s'han de saber.

És cert que mentre el seu sastre declarava davant del jutge Garzón vosté li va cridar huit vegades? És cert el que publica la premsa? Si és cert, per què el va cridar? Li estrenyia a vosté la cisa? (*Rialles*) Li estrenyia a vosté el camal, potser? O el coll de la camisa li ajustava? Com no crec que siga cap d'estes coses, jo voldria saber per què vosté compulsivament cridava el seu sastre mentre estava declarant davant d'un jutge interferint en una acció, també, judicial.

Com valora vosté que la plaça de director de gestió de la Ciutat de la Justícia de Castelló s'haja adjudicat, això sí, sense publicitat –com els contractes d'Orange Market– al fill del conseller Font de Mora, en l'àmbit, a més, territorial d'actuació del senyor Fabra i en un lloc tan irrellevant i important com el director de gestió de la justícia de la ciutat de Castelló? I no m'interessa ja tant el procediment de contractació, que ja sabem tots el que ha sigut, sinó que m'interessa saber què pensa vosté d'eixa, novament, ingerència en el poder judicial?

I, després, el 19 de febrer vosté es va comprometre a explicar amb tranquil·litat, responsabilitat i sentit de la lleialtat –paraules seues, senyor president– tot el que li pregunte l'oposició. Doncs, bé, vosté volia dissipar qualsevol dubte sobre il·legalitat i anava a donar-nos tota la informació que demanem. No sé si vosté sabrà que esta última setmana, esta setmana en què estem, ha sigut una pantomima. I jo el que li dic, des del meu grup parlamentari, és volem els papers que portem demanant des de l'any passat. I li ho dic per escrit, a més, per si vosté no s'entera per paraula. Esta burla a l'oposició vosté l'ha d'esmenar perquè vosté supose que no voldrà faltar a la seua paraula.

I li pregunte, una altra vegada, si vosté està en condicions d'afirmar que no està implicat en la trama que s'investiga i si vosté té la consciència tranquil·la, perquè...

La senyora president:

Muchas gracias, señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

...a jutjar per les últimes actuacions seues, la consciència tranquil·la, el que es diu tranquil·la, no la té.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Per a contestar té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías, es una intervención de lo más elegante y exquisita, a la que nos tiene completamente acostumbrados, dentro los parámetros de la buena relación parlamentaria, cogiendo de aquí y de allá alguna cosa para intentar, eso sí, burlarse –sin poder– de un gobierno democráticamente elegido.

¡Fíjese! Este gobierno comparece, este gobierno responde, este gobierno tiene la transparencia de los gobiernos que corresponde en democracia y, además, está siempre sometido al imperio de la ley, del imperio de la ley, del estado de derecho.

Usted viene aquí e intenta descalificar la gestión de este gobierno con cuatro o cinco cuestiones que aparecen o desaparecen en los medios de comunicación. Y eso no es serio ni es políticamente sólido, ni tiene sentido alguno, ni representa seguro a las miles de personas que han confiado en ustedes para que sean diputados autonómicos en esta cámara. Estoy completamente convencido.

En cualquier caso, mi conciencia, tranquilísima, tranquilísima; el esfuerzo, constante; mi apuesta, la Comunidad Valenciana; mis amigos, cinco millones de conciudadanos que esperan de nosotros (*aplaudiments*), que esperan de nosotros lo mejor.

Respecto de la independencia del poder judicial, es una obviedad. Yo voy a intentar explicárselo, aunque sé que para usted esto pueda tener un interés menor.

En aquel momento, en el que hice algunas declaraciones, como en otros momentos, respecto del poder judicial, en algunas comunidades autónomas de España, ideológicamente muy afines a usted, se estaba reclamando que la instancia última de la justicia terminase en el ámbito autonómico. La ruptura del poder judicial, vía estatuto, o, incluso, vía de la reforma de la Constitución.

Yo, en esa intervención, y en otras que he tenido, en la Ciudad de la Justicia de Valencia y en otros edificios que hemos venido inaugurando –250 millones de euros que se ha invertido en justicia en nuestra comunidad, somos el territorio autonómico que más dinero invierte en justicia de España–, vine una vez más a reiterar por activa y por pasiva, de forma personal o institucional, más o menos amigable, que este gobierno va a estar a la altura de las circunstancias de lo que la Constitución requiere en competencia para las administraciones autonómicas y su relación con la competencia conferida en relación a la justicia; que no vamos a reclamar nunca que se divida el poder judicial, que es de toda la nación. Y que, pese a todo, pese a que el gobierno socialista sigue sin transferir el dinero necesario para que

nosotros podamos seguir invirtiendo en la mejora de la infraestructura al servicio de la justicia, seguiremos trabajando para mejorar todos los juzgados y todas las ciudades de la justicia de nuestra comunidad, porque son un servicio básico a los ciudadanos y son un servicio básico, también, al buen funcionamiento de un modelo de convivencia democrático como el nuestro.

Usted esto lo puede interpretar como crea conveniente. Allá usted con su conciencia. Allá usted. Mire, la persona que utiliza el insulto, o la persona que utiliza la media verdad, o la persona que intenta generar un absurdo de crispación en su intervención, está rompiendo lo que dice, posiblemente, con su propia conciencia. Y esa es una actitud del subconsciente. Subir aquí a intentar desacreditar el funcionamiento de un gobierno democrático, sí que es tarea de persona que tiene mala conciencia.

Yo, en definitiva, elegido presidente de La Generalitat, lo que pretendo todos los días es estar al servicio de la justicia, de la sanidad, de la educación, de las políticas sociales, de la financiación, del agua, de las infraestructuras, del empleo y de la prosperidad de mi tierra. Ese es mi esfuerzo personal diario, por mucho que usted intente desacreditarlo.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, vosté mos ha informat que el seu govern compareix i respon. I és bo que comparega i responga el govern de La Generalitat. Però, el que tenim en estos moments és una greu sospita davant la més alta institució de La Generalitat. I pel que ha transcendit –pel filtracions del sumari– sembla ser que des del 2006... –sí, des del 2006, filtracions, sí, filtracions– el senyor José Tomás, que és el sastre d'una famosa tenda de vestits de Madrid, el va informar a vosté que estava sent investigat per la fiscalia.

La pregunta és: per a estalviar-nos esta sospita i tota esta situació, ¿per què no va convocar vosté les Corts Valencianes i va informar, en temps i forma, d'uns fets... –que vosté diu que té la consciència tranquil·la–, i mos haguérem estalviat tot açò? Si vosté i el seu govern era conscient des del 2006, o a partir del 2006, que tenia...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

El senyor Morera Català:

(inoïble) ... investigació, per què no va convocar les... *(La senyora presidenta desconnecta el micròfon de la trona)*

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

Para contestar... *(Pausa)* ¿No se va a contestar? *(Veus)*

Bueno, pasamos a la... *(Remors)* Sí. Sí. Perdón. *(Remors i pausa)*

Señores diputados, por favor... Señores diputados.
Señora consellera.

La senyora consellera de Justícia i Administracions Públiques:

Gracias, presidenta.

Señor Morera, en primer lugar me gustaría hacer una aclaración, porque creo que la pregunta que su grupo ha formulado es cuál es la actitud que mantiene el Consell respecto a la independencia del poder judicial. Pues bien, señor... *(Remors)* Bueno... *(Remors)* Señor...

Señor Morera, *(remors)* le respondo... Respondo a su pregunta. *(Veus)*

La senyora presidenta:

Señores... Perdón, honorable *consellera*.

Señores diputados, a ver si la podemos oír.

Señora *consellera*.

La senyora consellera de Justícia i Administracions Públiques:

Bueno, yo le tengo que decir, señor Morera, que la independencia del poder judicial no es una cuestión *(remors)*, no es una cuestión de actitudes de este gobierno, sino que es un compromiso de la Constitución, que se recoge en el artículo 117 de la Constitución. Y, por lo tanto, y por lo tanto, la independencia es una parte indisoluble del estatuto de los jueces y magistrados, y consiste en el derecho y deber que tienen de ejercer su jurisdicción bajo el imperio únicamente de la ley.

Gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, vosté sembla ser que està al servei de moltes coses. Jo li pregunte si està al servei de les lleis, perquè per a parlar de la independència del poder judicial també ha d'aclarir fins a quin punt té previst vosté complir la llei.

Ahir vam estar assistint a una pregunta que jo vaig formular al conseller de Medi Ambient respecte a la caça il·legal i com el seu Consell feia vigilància sobre aquest tema.

Segons de la llei de caça, totes les autoritzacions amb fins científics per a gaudir d'un parany han d'anar signades pel director territorial. Totes les autoritzacions existents, totes i cadascuna de les autoritzacions existents per part de la conselleria estan signades per la directora general de Gestió del Medi Natural, un fet que vulnera clarament la llei.

Què li pareix a vosté aquesta desviació de poder descobert ahir pel nostre grup parlamentari que es produeix al seu govern?

I ja que estem, es pot valorar el fet que el conseller de Governació, Serafín Castellano, faça públic que vulnera les lleis, dos lleis? Una la d'abstindre's en les adjudicacions a amistats íntimes; dos, en la de mantindre un parany il·legal en una finca de la seua propietat. Pensa vosté també...? *(La senyora presidenta desconnecta el micròfon de la trona)*

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Mollà.

Tiene la palabra el honorable *conseller* de Governación.

El senyor conseller de Governació:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire vosté, senyoria, ahir li doní totes les explicacions en una pregunta i en una interpel·lació, com les he donat en tots els mitjans de comunicació, com done en tots els actes públics que faig i com he donat també ací, en seu parlamentària, fins i tot expliquí el meu patrimoni personal per dissipar els dubtes a vostés i a tot el món sobre les meues actuacions.

Ja li he dit que tot el que ha fet esta conselleria, com la resta de les conselleries d'este govern, se fa en compliment de la llei, de manera transparent, clara i regular, absolutament totes, absolutament totes.

Ja li he dit que jo no tinc res il·legal en la meua propietat. Hi ha un arbre que jo vaig a cuidar amb molta estima i mirament, com li diguí ja anteriorment ahir.

Vostés el que passa és que actuen de comparsa d'estos senyors, que com resulta que el que no guanyen en les urnes volen guanyar-ho fent trapes. (*Veus*) I això sí que no és ètic, això sí que no és (*remors*) ètic i això sí que els va a passar factura.

Els diguí la setmana passada, en les preguntes al president, que quan els senyors socialistes governen se ressent el sistema democràtic. I hui els dic també que se ressent el prestigi de la classe política...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, honorable *conseller*.

El senyor conseller de Governació:

...i ho fan per a tancar la seua incompetència...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, honorable *conseller*. (*Aplaudiments*)

***Elecció del síndic de Greuges
de la Comunitat Valenciana***

La senyora presidenta:

Señorías, vamos a continuar con el siguiente punto del orden del día de este pleno.

Elección del *síndic de Greuges* de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con la propuesta de candidatura elevada al Pleno de Les Corts por la Comisión de Peticiones.

En primer lugar, por parte de la secretaria primera de la Mesa, se va a dar lectura al acuerdo de la Comisión de Peticiones.

Señora secretaria.

La senyora secretària primera:

Gracias, señora presidenta.

«La Comissió de Peticions de Les Corts, en la reunió del dia 15 de novembre de 2007, de conformitat amb el que estableix l'article 2.3 de la Llei de la Generalitat valenciana 11/1998, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, ha acordat elevar al Ple de la cambra la candidatura com a síndic de Greuges del senyor José Cholbi Diego...

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor, guarden silencio.

La senyora secretària primera:

...proposat pel Grup Parlamentari Popular.

»Palau de Les Corts. València, 15 de novembre de 2007.»

La senyora presidenta:

Y ahora se va a proceder, por orden alfabético, a llamar nominalmente a los diputados y diputadas para que puedan efectuar su voto.

Señora secretaria.

(La senyora secretària primera crida els diputats i les diputades per ordre alfabètic perquè depositen la papereta en l'urna)

Bien, y ahora vamos a proceder al escrutinio de los votos.

(La presidenta de Les Corts llig cadascuna de les paperetes depositades en l'urna per a l'elecció del síndic de Greuges)

Señorías, el resultado de la votación ha sido: 10 votos en blanco y 84 votos a favor de don José Cholbi Diego. (*Aplaudiments*)

Enhorabuena al nuevo *síndic de Greuges* de la comunitat.

Moció subsegüent a la interpel·lació pel procediment especial d'urgència al conseller d'Educació sobre la política general de la conselleria en matèria d'extensió del trilingüisme en el sistema educatiu valencià

La senyora presidenta:

Y ahora pasamos al siguiente punto del orden del día: «Moció subsegüent a la interpel·lació pel procediment especial d'urgència al conseller d'Educació sobre la política general de la conselleria en matèria d'extensió del trilingüisme en el sistema educatiu valencià, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.»

Per a la seua presentació, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Sanmartín.

Cuando quiera, señor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Gràcies, senyora presidenta.

Lamentar, en primer lloc, l'absència del responsable d'Educació i de l'interpel·lat fa dos setmanes. Pense que a banda de ser una falta d'educació, demostra l'escàs interès per solucionar els problemes de la comunitat educativa pública valenciana.

El cert és que, siga com siga, penso, o utilitzo una exclamació aquí, ¿què seria de l'educació pública valenciana sense els desgavells, els disbarats i les ocurrències d'este conseller absent?

Miren, jo els anuncio avui, des d'aquesta trona, l'últim dels desgavells del conseller absent. Ens anunciava la set-